

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 noiembrie 2016, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Tes. 4:15-18**: *„Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului:...”. V-o spunem pe baza unui Cuvânt al Domnului: „...noi cei vii, care vom rămâne până la revenirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul („vom fi totdeauna uniți cu Domnul” – lb. germ.). Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte”.*

Vă spun un bun venit călduros din toată inima. Credinciosul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți din bogăția harului Său. El să ne dăruiască marele privilegiu să înțelegem totul corect. Așa cum am auzit în Cuvântul de introducere: aceasta v-o spunem pe baza unui Cuvânt al Domnului. Maleahi 4:5-6b este un Cuvânt al Domnului; Mat. 17:11: *„Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie”* – este un Cuvânt al Domnului; toate cuvintele scrise din întreaga Biblie sunt un Cuvânt al Domnului. Și când timpul se împlinește atunci Dumnezeu luminează Cuvântul Domnului care a fost hotărât pentru acea perioadă de timp deosebită. Acesta este lucrul puternic în Biserica Domnului Dumnezeului nostru, că nu doar vorbim și vestim ceea ce a fost odată, ci ceea ce se întâmplă astăzi. Înaintea Feței lui Dumnezeu putem spune că ceea ce vestim noi acum ca ultim mesaj, este Cuvântul Domnului pentru această perioadă de timp, pentru că așa a făgăduit Dumnezeu: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie și el va reazeza totul în starea originală”.* Acesta este Cuvântul Domnului, este făgăduința directă înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Cine trece pe lângă aceasta, acela trece pe lângă Dumnezeu. De aceea accentuăm din nou că cine găsește trecere înaintea lui Dumnezeu, acela El îi face de

cunoscut căile Sale, aceleia îi luminează Cuvântul hotărât pentru timpul în care trăiește. Suntem foarte, foarte mulțumitori pentru slujba fratelui Branham. Astăzi eu n-aș fi avut vreo slujbă dacă Dumnezeu nu l-ar fi chemat și trimis în mod direct pe fratele Branham. Noi toți n-am fi aflat absolut nimic despre ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru timpul nostru. De aceea noi suntem mulțumitori că am recunoscut timpul și ceasul.

Fratele Solomon din Irlanda m-a sunat și a spus: „Spune-le tuturor cuvântul din Lc. 19:42: *«Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea!»*”. Despre aceasta este vorba acum. Nu carismatică, nu petreceri, sărbători sau adunări speciale! Nu, nu, nu! Să știm că acum trăim în perioada timpului de sfârșit, să știm că Dumnezeu Își împlinește făgăduințele cu Israelul și cu Biserica nou testamentară. Dumnezeu a dat Israelului făgăduințe naturale, pământești, le-a dat țara, le-a dat orașul Ierusalim. De trei mii de ani Ierusalimul este dedicat lui Dumnezeu ca fiind orașul pe care Domnul l-a ales. Astfel în Is. 2:3 este scris: *„Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului”*. De asemenea și înființarea Bisericii nou testamentare pe Muntele Sionului. Cât de des în călătoriile noastre în Israel am fost pe Muntele Sionului, am fost în odaia de sus unde a avut loc ultima cină, acolo unde a avut loc revărsarea Duhului Sfânt! Cât de des am cântat acolo: *„Vino din înălțimi, vino Duh al Domnului”*.

Astăzi noi putem recunoaște că Dumnezeu are o cale, chiar dacă este atât de grea, și necredința a făcut calea și mai grea. Și așa a fost o cale grea, dar necredința a făcut-o și mai grea. Dar la sfârșit Dumnezeu va intra în dreptul Său cu toți aceia care I-au dăruit credință. Fără credință este imposibil să-I plăci lui Dumnezeu. De aceea scumpi frați și surori, haideți să credem făgăduințele lui Dumnezeu din toată inima.

Am citit că atunci când poporul Israel s-a întors după robia de 70 de ani, ei au început să reconstruiască Templul și când au găsit vechile temelii, întreaga Biserică a strigat de bucurie, a jubilat, I-au dat slavă lui Dumnezeu și I-au mulțumit că s-au întors din nou la locul pe care Dumnezeu l-a hotărât pentru ei. Mi-a venit gândul: cum este astăzi cu noi? Dumnezeu ne-a adus înapoi la Cuvântul original, la vechea temelie, la învățătura apostolică și profetică pe care Dumnezeu a

hotărât-o să fie fundamentul pe care a fost zidită Biserica nou testamentară. Cum ar trebui să fie la noi ecoul? Noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu ca să recunoaștem ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp și să avem parte de aceasta. Ce mare har ne-a dăruit Dumnezeu!

Permiteți-mi să mai spun și aceasta: este atât de dureros că există frați care înțeleg greșit și răstălmăcesc afirmațiile fratelui Branham; durerea este foarte mare. Nu există niciun om de pe fața pământului care prețuiește slujba fratelui Branham mai mult decât fratele Frank. Dar fratele Frank are însărcinarea să introducă totul înapoi în Scriptură. Dacă de exemplu fratele Branham spune: „Tot ceea ce Dumnezeu a avut de spus Bisericii noului legământ se încheie cu epoca Bisericii Laodiceea”, atunci aceasta este sută la sută corect. Dar dacă apoi unii leagă aceasta cu afirmația: „Atunci Biserica va fi răpită” să știe că aceasta nu este așa. Biserica și Mireasa sunt amintite până în Apoc. 21 și 22 unde și este scris: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!», și cine aude să zică: «Vino!»*”. Fratele Branham a spus-o clar și deslușit, dar dacă prin aceasta unii frați doresc să scoată în evidență că: „la sfârșitul epocii Laodiceea va veni răpirea”, atunci eu trebuie să spun tuturor că noi încă mai trăim în perioada de timp a epocii Laodiceea, încă mai este ultima epocă; ea nu s-a încheiat în anul 1963 și nici în anul 1965, ci ea încă există și se derulează.

Apoi fratele Branham spune: „În ultima perioadă a Bisericii Mireasa este chemată afară. Apoi nu mai suntem în epoca Laodiceea, ci suntem în epoca Bisericii Mireasă care a fost chemată afară”. Scumpi frați și surori, voi nu vă puteți închipui ce mulțumire se ridică în mine. Așa cum a întrebat El atunci, la fel întreabă și astăzi: ați înțeles voi totul corect? Ai înțeles tu totul corect? Am înțeles eu? Și Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot Adevărul.

Ultima perioadă de timp are cea mai mare făgăduință: că biruatorii vor șede împreună cu Domnul și Răscumpărătorul nostru pe scaunul Lui de domnie. Toți aceia care în acest timp biruiesc totul nu doar că vor fi răpiți, ci împreună cu El vor șede pe scaunul Lui de domnie, așa cum El a biruit și S-a așezat pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu. Noi toți știm că scaunul de domnie al lui Dumnezeu este în

cer. Despre scaunul de domnie pe care Se va așeza Domnul nostru este scris în Mat. 25:31-32: „El va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui”, iar noi, împreună cu El, vom ședea pe scaunul de domnie și vom judeca popoarele; iar cele douăsprezece seminții ale Israelului vor fi judecate de cei doisprezece apostoli. Totul a fost scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Cu adevărat de fiecare dată putem accentua că Domnul ne-a dăruit har să primim Cuvântul Său descoperit și să-l dăm mai departe pe întregul pământ. Fratele Branham a spus: „Mesajul va trece la un alt popor, la o altă țară”. Ieri am citit-o, am subliniat că el a dus mesajul, dar n-a mai putut face nicio călătorie. Singura călătorie pe care fratele Branham a mai putut-o face după deschiderea pecetilor a fost în Africa de Sud. După aceea în pașaportul său a fost pusă o șampilă cu interdicție de a mai participa la reuniuni religioase. Nu vă puteți da seama cât de trist și cu inima frântă a fost fratele Branham când în pașaportul său i-a fost aplicată șampilă. Când am fost acum în Africa de Sud, mai ales în Durban, a trebuit să mă gândesc la cei trei sute de mii de oameni care au fost adunați când el a predicat Cuvântul în acel loc. Dar acela a fost un timp de apartheid, se separare rasistă. Nimeni nu-și poate da seama cât de rău a fost atunci. Națiunea era divizată în trei: albi, africani și asiatici. Chiar și intrările la aeroport erau împărțite, unii intrau printr-un loc, ceilalți prin alt loc. Îi mulțumim lui Dumnezeu că această stare a trecut, s-a încheiat. Înaintea lui Dumnezeu noi toți suntem egali. Îmi pot aduce aminte foarte bine că tocmai în acel timp de încurcătură, când am fost la televiziunea din Pretoria ca să spun ceva de evenimentele de atunci, mi-am deschis inima și am spus întregului popor ceea ce simt. Minunat! Dar fratele Branham a avut pe inimă un lucru: a vrut neapărat să se mai întoarcă o dată în Africa. El a spus: „Slujba mea din Africa încă nu s-a încheiat”. Și până în ziua de astăzi nu s-a încheiat, ci a continuat. Pe niciun al continent nu sunt atâtea mii, sute de mii care cred mesajul așa ca în Africa. Acolo sunt biserici de două, trei, chiar patru mii de oameni. Pe întregul continent mesajul este purtat și este crezut din inimă, aleargă de la o țară la alta.

Scumpi frați și surori, din 24 decembrie 1965 au trecut 51 de ani de când fratele Branham a fost luat Acasă. Au trecut 50 de ani de când mesajul a fost purtat pe întregul pământ. Cu adevărat Dumnezeu S-a

îngrijit ca tot ceea ce i-a fost descoperit lui să fie purtat pe întregul pământ. Ultima făgăduință sună așa: „*Evanghelia aceasta a Împărăției lui Dumnezeu va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*” (Mat. 24:14). În ultimii cinci zeci de ani noi am trăit aceasta literă cu literă. Suntem mulțumitori și pentru toți traducătorii noștri. Unul vine din Hamburg, altul din Italia, ceilalți din diferite localități și țări și toți suntem aici adunați ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. De ce vin aici toți frații noștri care traduc predicile? Pentru că noi suntem adunați în acest loc din diferite națiuni. Și toți de pe întregul pământ care urmăresc vestirea au marele privilegiu să asculte mesajul în limba lor, să asculte ultimul mesaj divin și să aibă parte de ceea ce Dumnezeu face acum.

Am primit multe salutări prin e-mail și mulți ne-au sunat. Nu le putem citi pe toate, dar toți frații noștri știu că noi prețuim foarte mult când ei ne scriu e-mail-uri. Suntem mulțumitori din tot sufletul. Toți frații de peste tot ne sună, ei sunt binecuvântați. Tocmai am amintit Pakistanul, care este o republică islamică. Dar dați-vă odată seama, fratele nostru Michael este acum în Lahore, localitate situată în centrul Pakistanului, și face pregătirile pentru adunările care vor avea loc acolo. Vor fi interviuri la televiziune. La aeroport voi fi întâmpinat de o delegație a conducerii. Mie mi-a fost făcută oferta de cazare în hotelul care găzduiește conducerea țării; ei vor prelua toate costurile. Eu voi călători în Pakistan ca un oaspete de stat apoi voi aduce Cuvântul lui Dumnezeu întregului popor. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre în mod deosebit pentru sfârșitul de săptămână următor pentru ca într-o țară islamică să vestesc adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, fără niciun compromis. Și așa cum de la început Domnul m-a călăuzit, eu nu mă amestec niciodată în politică și niciodată nu mă amestec în religie. Pur și simplu propovăduiesc întreg planul de mântuire al Dumnezeului nostru, iar pentru aceasta suntem mulțumitori din toată inima. Acum sunt în legătură directă, începând din Noua Zeelandă, Australia, Canada, din întreaga Africă și Europă. Acum avem peste o sută șapte zeci de țări cu peste o mie cinci sute de conectări în direct care ne urmăresc și au parte de ceea ce este vestit acum ca ultim mesaj.

Frați și surori, Dumnezeu a trebuit să facă o corectură. Ne-a smuls afară din amestecul și încurcătura babiloniană. „*Voi, poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de ce este necurat*”. De aceea noi nu mergem la ceea ce a spus Atanasiu, nici la ceea ce a spus Augustin sau la ceea ce a spus cineva din așa zișii „părinți ai Bisericii”. Noi ne mergem înapoi la ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui prin Petru, Pavel, Iacov, iar în timpul nostru, la ceea ce a spus Dumnezeu prin fratele Branham, ne întoarcem înapoi la Cuvântul original.

Frați și surori, noi am găsit temelia originală și cu adevărat noi am fost aduși înapoi la ea. N-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci am recunoscut mesajul ceasului și avem prioritatea să credem cum zice Scriptura. Doar calea credinței este sigură, de neajuns pentru Dușman. Și așa cum am cântat, Domnul merge cu noi. Dacă trecem prin ape adânci, dacă trecem prin foc, Domnul ne însoțește în toate acestea, prin har. Dacă aici sunt frați și surori, care personal nu străpung și au nevoie de sprijin în rugăciune, aici sunt frați; noi dorim să ne rugăm unii pentru alții și pentru voi. Dacă sunt astfel de cazuri care încă nu au descoperire asupra Cuvântului și făgăduințelor care au fost hotărâte pentru timpul nostru, vă rog frumos veniți la Domnul. Noi ne vom ruga împreună și Dumnezeu ascultă rugăciuni. Mai întâi El pune dorința în inimile noastre și după aceea El astâmpără dorința.

Acum permiteți-mi să citesc versetele biblice din Ezra 3 de la vers. 11: „*Cântau, mărink și lăudând pe Domnul prin aceste cuvinte: «Căci este bun, căci îndurarea Lui pentru Israel ține în veac!» Și tot poporul scotea mari strigăte de bucurie, lăudând pe Domnul, pentru că puneau temeliile Casei Domnului*”.

Nu doar cântări cântate, ci din toată inima și din tot sufletul. Voi știți că în adunările carismatice de acolo există un cuvânt ca lozincă: „Laudă”; „Mergeți la Hamburg. Laudă!”. Mergeți înapoi sau dincolo, peste tot numai „Laudă!”. Dar aceea este o laudă proprie. Dar aici a fost lauda poporului lui Dumnezeu care s-a întors la orașul lui Dumnezeu, la fundament, la vechea temelie a Templului. Este o mare diferență între „lauda de la sine” și a lăuda pe Domnul, este o mare diferență între o închinare oarecare și închinarea adevărată. Adevărații

închinători I se vor închina lui Dumnezeu în duh și în adevăr. De aceea Domnul nostru a spus: „*Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești*”.

Vă rog permiteți-mi să spun și aceasta privitor la slujba fratelui Branham. Eu am citit predicile. Voi toți știți, a fost un frate Junior Jackson. Acel frate a avut un vis în care: „l-a văzut pe fratele Branham pe un cal alb cu o pălărie de cowboy pe cap”. El afirmă că a auzit vocea: „Eu voi călări încă o dată pe această cale”. Pe baza acestui vis și pe baza acestei afirmații cu adevărat fratele Branham a spus în mai multe predici: „Eu voi mai călări încă o dată pe această cale”. Pe baza acestei afirmații unii frați ridică o învățătură că fratele Branham se va reîntoarce și își va încheia slujba, iar unii au și vestit că această perioadă de timp va dura între treizeci până la patruzeci de zile. Poziția noastră este următoarea: doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui este adevărul. Așa cum a citit fratele Borg în cuvântul de început, aceasta v-o spunem ca un Cuvânt al Domnului, din partea Domnului: în acest loc se predică, se învață doar ceea ce putem propovădui din Cuvântul lui Dumnezeu, iar restul îl lăsăm în mâna lui Dumnezeu.

Există ceilalți care spun: „Da, fratele Branham, la binecuvântarea fiicei lui Rebeca a spus: „tu ești o prorociță a Celui Preaînalt”. Fratele Branham a spus aceasta cu adevărat. Dar ea a trăit și a murit fără ca ea să fi fost o prorociță. La binecuvântarea iubitului său fiu, Iosif, pe care l-a așteptat ani de zile, fratele Branham a spus: „tu, fiul meu Iosif vei fi un proroc al Celui Preaînalt”. Acest lucru l-a spus fratele Branham cu adevărat. Dar acolo este o virgulă, și după virgulă, fratele Branham spune: „aceasta este rugăciunea mea”. Aceasta a fost rugăciunea unui tată care dedică pe fiul lui iubit lui Dumnezeu, „aceasta este rugăciunea mea”. Restul trebuie s-o lăsăm în mâna lui Dumnezeu.

Dar acum, cu adevărat lucrul cel mai nou este că ei au făcut un poster cu un cal alb pe care călărește fratele Branham ținând într-o mână Biblia și în cealaltă sabia și pe cap având pălăria de cowboy. Încotro să conducă toate lucrurile acestea?

Scumpi frați și surori, trebuie să vă vestesc Adevărul. Chiar dacă frații care nu mă înțeleg m-ar împrășca cu pietre nu contează

deloc. Eu sunt hotărât să vestesc doar ceea ce este scris în Biblie, să vestesc doar ceea ce este scris ca Cuvânt al Domnului. Tot restul o voi lăsa în mâna și în voia lui Dumnezeu odată pentru totdeauna. Pentru aceasta îi avem pe toți ceilalți. Nu sunteți voi mulțumitori că n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite și n-am căzut robi unor răstălmăciri? Ci noi prin harul lui Dumnezeu putem rămâne în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu și știm că doar ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu este un Cuvânt al Domnului și doar aceasta este vestit. Restul o predăm în brațul atotputernicului Dumnezeu care va face sfârșitul în mod minunat.

Să citim câteva versete din Scriptură și să ne zidim cu aceste versete, să știm că credința noastră este ancorată în Cuvântul și făgăduințele lui Dumnezeu. Citim în Rom. 4. Este cu adevărat minunat cum în toate aceste scrisori ale apostolilor Domnul a spus tot ceea ce noi trebuie să știm.

Citim Rom. 4 de la v. 18: *„Nădăduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut, și astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spusese: «Așa va fi sămânța ta»”*. Puternic! Apoi urmează motivul. Și noi vrem s-o primim ca o realitate divină. Mai departe în vers. 19 este scris: *„Și, fiindcă n-a fost slab în credință, el nu s-a uitat la trupul său care era îmbătrânit – avea aproape o sută de ani – nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii”*.

El s-a uitat la sine, dar n-a dat o atenție deosebită la aceasta. Da, el a spus: *„Suntem aici, suntem bătrâni. Sara este de nouăzeci de ani, eu de o sută”*. Da, dar nu s-a oprit la aceasta, ci s-a uitat la Acela care a dat făgăduința: *„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, și Sara, nevasta ta, va avea un fiu”* (Gen. 18:14).

Haideți să facem același lucru. Da, tu realizezi că ai un trup, da, tu vezi că ai un trup; da, poate un trup plin de poveri pe care îl privești. Da, dar astăzi vrem să ne uităm la Acela care este invizibil, dar totuși este prezent ca să-Și confirme Cuvântul, să ne uităm la Acela care în Trupul Său a luat asupra Sa tot păcatul, toată suferința și a purtat-o pe cruce și prin rănilor Lui suntem vindecați. Nouă nu ne este suficient doar să citim despre Avraam, care și-a văzut starea proprie, dar s-a uitat la Acela care a dat făgăduința. Haideți ca astăzi, de la primul până la

ultimul, indiferent care este necazul, spiritual, trupesc, pământesc sau orice necaz ar fi – noi vedem, realizăm ceea ce se întâmplă în jurul nostru și ne lovește, dar să nu ne oprim la această stare, ci – să ne uităm la Acela care a fost pironit pe cruce și a murit, la Acela care ne-a purtat păcatul, ne-a dăruit eliberarea, iertarea, răscumpărarea, harul, mântuirea și vindecarea, prin har.

Scumpi frați și surori, aceasta este lecția de azi pe care trebuie să ne-o însușim: ce îți ajută ție sau ce-mi ajută mie dacă citim despre Avraam? „Este frumos că s-a întâmplat aceasta cu Avraam! Avraame ai făcut-o bine”. Nu! Acum este rândul nostru, al tău și al meu. Acum este rândul nostru, ca Dumnezeu să-Și confirme Cuvântul cu tine și cu mine, în tine și în mine. Noi suntem fiii lui Avraam și credem din toată inima că Cel ce Și-a confirmat Cuvântul cu Avraam, o poate face și cu noi.

Apoi citim din Rom. 4:20: „(„Împotriva tuturor lucrurilor” – lb. germ.) *el nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu*”. Făgăduința... Cât de des am spus-o aici: credința este ancorată în făgăduință! Credința este biruința care a biruit lumea. „*El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință...*”.

Astăzi este rândul tău. Astăzi este rândul meu. Eu vă provoc pe toți în Numele lui Isus Hristos din Nazaret: nu vă lăsați duși în rătăcire prin necredință! Țineți tare de credința că Dumnezeu a făgăduit și ceea ce a făgăduit, El o va și împlini. Făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin» spre slava lui Dumnezeu, prin noi. Avraam nu s-a lăsat dus în rătăcire prin necredință. Noi, sămânța lui Avraam nu ne lăsăm duși în rătăcire prin necredința necredincioșilor. Noi ținem tare de credința credincioșilor. Noi biruim prin credința care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin har. Astăzi să se întâmple cu noi toate lucrurile pe care Dumnezeu le-a făgăduit lui Avraam și le-a împlinit în viața lui și cu el, astfel ca Dumnezeu să împlinească pe loc fiecare făgăduință. Nimeni nu trebuie să plece acasă fără ca să fi primit răspunsul de la Dumnezeu. Ceea ce spune Dumnezeu rămâne veșnic valabil și se va întâmpla.

Citim Rom. 4:21: „*deplin incredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească*”. Astăzi acest Cuvânt îți este adresat ție și mie. Să ne fie dăruit din partea lui Dumnezeu așa cum am citit-o aici despre

Avraam. V-o mai citesc o dată: „*el a fost deplin convins, încredințat (în limba germană: a trăit cu deplină încredințare), că ceea ce Dumnezeu făgăduiește poate să și împlinească*”. Cine spune „Amin” acum? Astăzi este vorba de fiecare în parte, de fiecare individual, de fiecare personal, este vorba de noi. Nu vă lăsați clătinați de necredință. Credeți făgăduințele lui Dumnezeu și noi vom trăi împreună împlinirea lor prin har. Până astăzi Dumnezeu n-a dezamăgit pe nimeni. Așa este și scris: „*Oricine se încrede în El nu va fi dat de rușine*”. Nu-ți pui încrederea în tine, nici în predicator, ci în Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Cine își pune încrederea în El acela nu va fi dat de rușine. Vă rog frumos să citiți acasă încă o dată ceea ce am citit înainte. Regăsiți-vă în acest Cuvânt și spuneți: „Doamne, astăzi Tu mi-ai vorbit personal. N-ai vorbit cu Avraam. Astăzi mi-ai vorbit mie”. Ce privilegiu că putem trăi prezența lui Dumnezeu, că Domnul ne vorbește prin Cuvântul Său în mod direct, Față în față, și că noi putem crede așa cum zice Scriptura! Tot poporul poate spune un „Amin” liniștit pentru că noi o credem cu adevărat din toată inima.

Rom. 4:22: „*De aceea credința aceasta «i-a fost socotită ca neprihănire»*”. Noi suntem neprihăniți prin credința în ceea ce Dumnezeu a făgăduit și a împlinit. Primiți-o prin credință! În întregul Vechi Testament avem făgăduințele că Răscumpărătorul va veni și când a venit vremea, Dumnezeu a împlinit ceea ce a făgăduit și a anunțat mai dinainte prin proroci. Totul s-a împlinit așa cum a spus-o Domnul.

Citim din Rom. 5 de la v. 9 ca să vedem din nou legătura cu răscumpărarea noastră. Rom. 5:9: „*Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu*”.

Biserica a fost răscumpărată prin Sângele vărsat și noi am primit neprihănirea. Dacă n-ar fi așa atunci noi n-am fi aici. Pentru că ziua mâniei lui Dumnezeu va veni atunci când judecățile lui Dumnezeu vor cădea asupra pământului, soarele se va preface în întuneric și luna se va schimba în sânge și stelele vor cădea din cer și vor lovi pământul. Înaintea zilei mâniei Lui, Dumnezeu ne va răpi, ne va lua la El.

Aici este scris și o citim încă o dată din vers. 9: „*Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui*”.

Am trăit noi toți și am primit neprihănirea prin sânge? Nu o neprihănire proprie! Nu! Neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, ca și cum noi n-am fi păcătuit niciodată. Și aceasta a accentuat-o fratele Branham: neprihănirea divină înseamnă ca și cum noi n-am fi păcătuit niciodată. Pur și simplu totul ne-a fost șters prin sângele Mielului și dat la o parte pentru totdeauna, șters. Zapisul a fost rupt, noi am primit har și nu mai este nimic de osândit în viața aceluia care sunt în Isus Hristos. Dușmanul vă va acuza, dar voi respingeți-l, trimiteți-l de unde a venit. Mulțumiți-I Domnului pentru absoluta răscumpărare, iertare și mântuire. Satan și-a pierdut orice drept în viața noastră. Noi suntem gloata răscumpărată prin sânge și aparținem Domnului nostru în vecii vecilor.

Mergem mai departe la Rom. 8. Este minunat cum Dumnezeu a călăuzit tot ceea ce au trebuit să scrie apostolii. Citim Rom 8 de la v. 28. Scumpi frați și surori, astăzi îmi este pe inimă ca toți nu doar să asculte Cuvântul și să-l cerceteze, ci fiecare, să primească și să accepte pentru sine faptul că Dumnezeu ne vorbește personal prin Cuvântul Său, vorbește cu tine și cu mine și noi ne regăsim în Cuvânt, prin har.

Rom. 8:28: *„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său”*. El a luat o decizie pentru noi. De aceea noi ne putem decide pentru El. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru!

Rom. 8:29: *„Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați”*. Lăudat și slăvit să fie Domnul și Răscumpărătorul nostru! Pentru mine dumnezeirea este tema cea mai puternică. Vă și spun motivul. Fratele Branham a auzit de fiecare dată vocea Domnului din norul de lumină supranatural, dar nici o singură dată n-a dat mărturie că a auzit vocea lui Dumnezeu. Slavă Domnului! El de fiecare dată a auzit vocea supranaturală a Domnului. Fratele Frank a auzit vocea Domnului de 17 ori, dar o singură dată a auzit vocea lui Dumnezeu. O singură dată am auzit vocea lui Dumnezeu. Nimeni nu-și poate da seama ce înseamnă acest lucru, nimeni. Vocea lui Dumnezeu este ca un tunet cu ecou pe care n-o poate

suporta nicio ureche. Fiecare din cele nouă cuvinte a fost învelit într-un tunet exprimat.

Pentru mine dumnezeirea este cel mai prețios și frumos lucru. Cu dumnezeirea mulți au necazul lor: „într-un loc Îl văd pe Domnul, în altul Îl văd pe Dumnezeu; aici Îl văd pe Tatăl, acolo Îl văd pe Fiul” și ei nu se mai termină cu aceasta. În istoria Bisericii a fost un bărbat pe nume Sabelius care a spus: „Este un Dumnezeu și acest unic Dumnezeu Își schimbă doar masca Lui”. Nu, nu, nu! Dumnezeu n-a avut niciodată o mască și nici n-are nevoie de vreuna. El este un Dumnezeu care S-a descoperit. El S-a descoperit lui Moise, S-a descoperit în Isus Hristos. Suntem mulțumitori că noi înțelegem dumnezeirea. Dumnezeu există din veșnicie în veșnicie în plinătatea Sa de Duh, luminează și viață și în felul acesta nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. La începutul timpului, Dumnezeul Cel atotputernic, omniprezentul, invizibilul a venit și S-a arătat într-un chip vizibil și a adus la existență toate lucrurile prin Cuvântul Său atotputernic. Același Dumnezeu invizibil care S-a descoperit vizibil în Vechiul Testament a umblat în Grădina Eden și l-a creat pe Adam după chipul Său, este același Dumnezeu în Noul Testament. Dumnezeu ca Tată descoperit în Fiul. „*Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl*” (Ioan 14:9). Indiferent că Dumnezeu Se descoperă ca Creator, ca Judecător, ca Împărat, ca Domn de fiecare dată El rămâne același Dumnezeu.

Frați și surori, și acest lucru privitor la ceea ce le face probleme fraților care se referă la fratele Branham. La deschiderea celor șapte peceți fratele Branham a spus: „Acum Mielul a părăsit scaunul harului”. De aceea unii au făcut afirmația că „timpul harului s-a încheiat. Nu mai este har” și tot ceea ce se mai spune. Mielul nu a fost niciodată pe scaunul harului. Mielul este în mijlocul scaunului de domnie. Scaunul harului nu este scaunul lui Dumnezeu. Scaunul harului este în Locul preasfânt, chivotul legământului este în Sfânta Sfintelor din Locul preasfânt. În chivot era Legea și sângele a fost stropit pe capacul chivotului legământului pentru ca păcătosul a cărei condamnare a fost pronunțată prin Lege, să fie iertat prin sânge. Domnul nostru, nu ca Miel, ci ca Mare Preot, a intrat în Locul preasfânt ceresc cu Însuși Sângele Său și l-a pus pe scaunul harului. De aceea

apostolul Ioan a scris: „*Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuți. Dar, dacă cineva a păcătuțit, avem la Tatăl un Mijlocitor și Mare Preot credincios la care putem veni*” (1 Ioan 2:1).

Îi mulțumim lui Dumnezeu că sângele încă mai este pe scaunul harului. Dar din aceasta a luat ființă învățătura că „deschiderea peceților nu poate avea loc până când Biserica Mireasă nu este răpită”. Dacă mă gândesc acum câte învățături rătăcitoare au luat ființă și sunt pe teren atunci putem fi și suntem cu atât mai mulțumitori că putem spune: aceasta noi v-o spunem ca un Cuvânt al Domnului. Întregul Vechi Testament îl găsim încadrat în Noul Testament. Și aceasta o putem spune în fiecare adunare. În Noul Testament regăsim 845 de citate din Vechiul Testament, dintre care 186 doar din Psalmi. Întregul Nou Testament redă ceea ce a făgăduit Dumnezeu și este scris în Vechiul Testament și încadrează totul acolo unde aparține. Astăzi putem face același lucru cu ceea ce a spus fratele Branham. Noi putem să așezăm și să încadrăm totul corect în Noul și Vechiul Testament și putem da mai departe prin vestire ceea ce am primit ca Cuvânt al Domnului. Totul este scris în această Carte sfântă, Biblia. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru Cuvântul lui scump și sfânt.

Apoi citim din Rom. 8:39 unde avem un Cuvânt minunat pe care toți ar trebui să-l luăm la inimă, că Dumnezeu este credincios și ne va ține nedespărțiți de dragostea Lui. Rom. 8:39: „*nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă faptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru*”.

Nimeni și nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este descoperită în Isus Hristos. Căci atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât a plătit pentru răscumpărarea noastră cel mai mare preț, El nu ne poate pierde, noi suntem proprietatea Lui pentru timp și veșnicie. Primiți-o pentru voi înșivă! Nimeni și nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

Dar aici trebuie să aducem împreună două lucruri: dragostea lui Dumnezeu care a fost descoperită pe crucea Golgotei, prin răscumpărare, și apoi dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, și prin Duhul Sfânt noi am fost botezați într-

un singur Trup pentru ca Hristos să fie Capul întregului Trup, prin har și va fi. Și aceasta o primim astăzi prin credință. Astăzi n-am cercetat doar ceea ce a făcut Dumnezeu cu Avraam, cu Israelul. Astăzi Dumnezeu ne vorbește personal, astăzi Domnul îți vorbește ție și mie, aceasta este dorința Lui. Și eu cred că El deja ne-a vorbit.

Vă rog să luați și acest Cuvânt la inimă: „*nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru*”. Primiți-o prin credință, chiar dacă treceți prin cele mai grele încercări în familie, în meserie, în căsnicie sau orice ar mai veni. Noi suntem în această lume, dar nu suntem din această lume. În mod deosebit tinerii noștri sunt confrunțați cu ispite care n-au fost niciodată înainte. Tineri și bătrâni, mici și mari, primiți acest Cuvânt: „*nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru*”! Dar vă rog frumos ca și aceasta să fie rugăciunea noastră: „Iubite Domn, noi am primit oferta harului. Tu ne-ai iubit, ne-ai răscumpărat prin scumpul și sfântul Tău sânge. Acum Te rugăm fierbinte confirmă în noi această dragoste divină!” Pentru că într-o bună zi totul va înceta, prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit, dar dragostea lui Dumnezeu nu va înceta niciodată. Dragostea lui Dumnezeu ne leagă cu Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu. De ce spune sfânta Scriptură în 2 Tes. 2 că unii vor primi lucrări de rătăcire? Pentru că ei n-au dăruit credință Cuvântului Adevărului. Cine nu crede Cuvântul Adevărului, cine nu poate primi ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, aceluia nu-i rămâne nimic altceva decât să creadă rătăcirile, răstălmăcirile, care toate sunt minciuni. La Dumnezeu nu există niciun compromis. El a despărțit lumina de întuneric și nicio minciună nu-și are obârșia în Adevăr.

Citim din Rom. 9:8: „*Aceasta înseamnă că nu copiii trupești sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinței sunt socotiți ca sămânță*”.

Avraam a avut doi fii, apoi a mai avut șase fii și fiice, dar Isaac a fost fiul făgăduit și întreaga făgăduință, întreaga moștenire i-a fost dată lui Isaac. De aceea ne scrie Pavel aici nouă, ca o comparație. Astăzi Cuvântul nu este adresat altora, astăzi Cuvântul ne este adresat

nouă, nouă celor ce ascultăm astăzi, nouă care astăzi credem, nouă care astăzi auzim glasul lui Dumnezeu prin Cuvântul lui Dumnezeu și din toată inima ținem pasul și credem din toată inima. Fratele Branham a spus-o de multe ori: credința este necesară. Domnul nostru a spus: *„dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre”* (Ioan 8:24). El, marele „Eu sunt” a venit la noi, dar oamenii, iudeii și cărturari au spus: „Acesta este un bărbat născut în Betleem, un om ca noi. Este ceva deosebit la el? Ce are el deosebit? Nu. Mama lui este Maria, iar tatăl lui poate este Iosif”. Ei nu l-au recunoscut. Ce a însemnat pentru Israel până în ziua de astăzi, faptul că ei n-au recunoscut ziua cercetării din partea lui Dumnezeu, prin har? Ei n-au recunoscut ceea ce au așteptau timp de patru mii de ani. Ei serbau serviciile lor divine, țineau sabatele, cântau Psalmii, dar n-au recunoscut ceasul cercetării lui Dumnezeu. Ce este astăzi? Cum este astăzi cu noi? Cum este astăzi în toată creștinătatea? Cine a recunoscut cu adevărat ceasul cercetării lui Dumnezeu, prin har? Cine a dăruit credință mesajului nostru, care este mesajul lui Dumnezeu? Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost vestit și noi l-a primit prin credință.

Citim în Evrei 3:12: *„Luați seama, dar, fraților („Fiți atenți, dar, dar fraților” – lb. germ.), ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu”*. Fiți atenți!

V-o mai spun o dată: astăzi Cuvântul îți vorbește ție și mie. Primește-l pentru tine personal, tu pentru tine și eu pentru mine: eu să nu permit ca în inima mea să-și facă loc necredința care să ne despartă de Dumnezeul cel viu. Să nu permitem aceasta! Ci să ne sfârșim alergarea noastră rămânând în credință și să spunem așa cum a zis Pavel: *„mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința”* (2 Tim. 4:7). Doar cine rămâne credincios în credință până la sfârșit acela va fi încoronat.

Apoi Evrei 6 un cuvânt bine cunoscut pe care îl cunoașteți bine. Evrei 6 de la 13: *„Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine însuși”*. Și aceasta am mai spus-o. Ar fi fost suficient dacă Dumnezeu i-ar fi dat lui Avraam făgăduința. Avraam a crezut. Dar Dumnezeu Și-a ridicat brațul și a jurat. Nu doar că i-a dat făgăduința lui Avraam, ci a și

preluat responsabilitatea pentru împlinirea făgăduinței: „*Pe Mine însumi Mă jur*”.

Frați și surori, ce să spunem noi astăzi? Nu tu și nici eu nu împlinim făgăduința. Dar Dumnezeu o împlinește în viața ta și în viața mea pentru că noi credem ceea ce Dumnezeu a spus. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil. O, cât am mai putea citi!

Încă un Cuvânt din Ioan 16, adresat tuturor celor ce sunt noi în mijlocul nostru. Din nou repetăm ce este important și trebuie să știm, pentru cei ce sunt noi și poate și pentru cei care au auzit-o deja. În Ioan 16:7-8 găsim scrise următoarele cuvinte: „*Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite*”. Vă rog să ascultați exact! Vers. 8-11: „*Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata* („va deschide lumii ochii și le va arăta păcatul, neprihănirea și judecata” – lb. germ.). *În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea; În ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat*”. Mai citim și vers. 13: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul...*”. Revărsarea Duhului Sfânt a fost absolut necesară.

Frați și surori și în mod deosebit toți care încă n-ați avut trăirile voastre mântuitoare, astăzi Domnul cheamă, astăzi noi putem veni la El. Mai întâi când Evanghelia este vestită atunci Duhul lui Dumnezeu este prezent și lucrător ca să le arate necredincioșilor despre ce este vorba. Așa cum am citit aici, ca să le arate că Domnul a venit și noi am primit mântuirea lui Dumnezeu prin har. Vă mai citesc o dată vers. 8 și 9: „*Și când va veni El, Duhul Sfânt, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine*”.

Frați și surori, ce se întâmplă astăzi pe întregul pământ? Toți își au crezurile lor. Fiecare religie, fiecare direcție de credință, toți au crezul niceean, unii spun că este un crez apostolic, toți au crezurile lor. Dar unde este Duhul lui Dumnezeu lucrător? Unde convinge El în ce privește păcatul, care este necredința? Ei pun Cuvântul lui Dumnezeu

sub semnul întrebării, ei nu pot primi Cuvântul lui Dumnezeu în felul cum este scris, interpretează fiecare Cuvânt și își dau propriile lor răstălmăciri.

Duhul lui Dumnezeu a venit ca să ne convingă de păcatul necredinței, să ne întoarcă înapoi la credință. Așa cum Avraam L-a crezut pe Dumnezeu tot așa noi credem că Dumnezeu a fost în Hristos, împăcând lumea cu Sine Însuși. Acest mesaj divin mântuitor trebuie să fie propovăduit tuturor popoarelor. În nimeni altul nu este mântuirea, nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți, în afara Numelui iubitului nostru Domn și Răscumpărător, Isus Hristos. Și doar Duhul Sfânt ne convinge de păcat, doar Duhul Sfânt ne călăuzește în tot Adevărul. Nu un predicator și niciun profet, ci Duhul lui Dumnezeu care este prezent și lucrător în timpul vestirii Cuvântului lui Dumnezeu.

Să facem un cuprins a ceea ce astăzi am spus în acest loc. Tot ceea ce Dumnezeu a făgăduit lui Avraam a și împlinit-o în viața lui, tot ceea ce Dumnezeu a făgăduit Israelului o împlinește cu Israelul. Ieri am amintit pe scurt despre întoarcerea înapoi a poporului Israel, cum Domnul S-a îngrijit ca în acel timp ministrul de externe britanic să dea acea declarație în anul 1917, că iudeii au dreptul la un stat propriu, la țara lor. Voi știți, UNESCO a pus aceasta sub semnul întrebării. Dar nu ceea ce decide UNESCO este valabil, ci ceea ce a hotărât Dumnezeu se va împlini exact așa. Apoi Domnul va judeca toate popoarele care se vor ridica împotriva Israelului. După aceea, toți care vor mai rămânea din toate popoarele vor veni la Ierusalim, vor serba sărbătoarea corturilor și vor da cinste Dumnezeului lui Avraam (Zah.14.16). Eu mă bucur deja că Domnul va face încheierea cu Biserica noului legământ și apoi cu Israelul. Atât de sigur cum Dumnezeu a dat făgăduințe în Cuvântul Său, tot atât de sigur putem noi da mai departe Cuvântul. Atât de sigur cum Dumnezeu a jurat că va ține ceea ce El a făgăduit, pe atât de sigur se va împlini tot ceea ce Dumnezeu a hotărât în planul Său de mântuire, cu Biserica, cu Mireasa, cu Israelul, cu toți, și Însuși Domnul Își va încheia lucrarea Sa.

Ieri am mai amintit că bisericile se unifică, și aceasta aparține de evenimentele timpului de sfârșit. Ei doresc ca Reforma să-și aibă

încheierea acolo unde a început. Vă spun sincer, eu am citit două zeci și patru de pagini pe care Martin Luther le-a scris în ediția bibliei din anul 1545. El a prezentat timpul sfârșitului, a enumerat cele patru împărății, una după cealaltă. El n-a fost doar un reformator, el a avut o privire profetică generală asupra ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Ieri seară am citat aici din tot ceea ce se petrece acum și ceea ce a amintit papa din Ioan 15:4. În Ioan 15 Domnul a vorbit de Viță. „Eu...”. Nu un papă, nu o biserică, ci „Eu, Domnul, Eu, Răscumpărătorul vostru, sunt Vița și voi, răscumpărații, sunteți mlădițele. Voi purtați rodul Viței”.

În toate aceste exemple Domnul Dumnezeu ne-a arătat că nu suntem cineva oarecare, ci suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, El fiind Întâiul născut dintre mulți frați. Cât de des s-o mai repet? Atât de sigur cum Cuvântul S-a făcut trup – Maria a auzit făgăduința și a crezut-o, Duhul Sfânt a venit și a umbrit-o și Fiul lui Dumnezeu S-a născut – tot atât de sigur noi credem făgăduințele lui Dumnezeu pentru acest timp, le primim ca o sămânță divină în sufletul nostru și Duhul Sfânt vine peste noi ca să aducă viața nouă în noi. Viața este în sămânță, dar sămânța trebuie să fie semănată pentru ca germenele de viață care este în sămânță să poată ieși la suprafață. Astfel noi semănăm sămânța divină a Cuvântului lui Dumnezeu și toți aceia care o primesc pot merge plini de încredere la Mat. 13:37-38: „*Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului; și sămânța bună sunt fiii Împărăției lui Dumnezeu*”.

Frați și surori, o temă se revarsă în cealaltă temă. Dar s-o spunem încă o dată: regăsiți-vă din nou în Cuvântul lui Dumnezeu. Făgăduințele n-au fost date doar lui Avraam, ci și seminței lui, aceluia care cred făgăduințele lui Dumnezeu. Ne aducem aminte de cântarea: „Făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele nu se clatină veșnic. Cu sângele Lui, Isus a pecetluit ce a promis în Cuvântul Său”.

Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru. El Se va întoarce. El a venit ca să ne răscumpere, El Se va întoarce. El a pregătit un loc pentru noi, Se va întoarce și ne va lua Acasă. Tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său este în legătură cu realitatea. Ridicarea în slavă a fost realitate. Revenirea va fi o realitate. Domnul nostru Se va

întoarce ca să-Și ia Acasă gloata răscumpărată prin Sânge, botezată cu Duhul Sfânt, pentru ca noi să fim la Domnul pentru totdeauna. Noi vom ședeă împreună în Odaia Mielului. Fericiți și sfinți sunt cei invitați la nunta Mielului. Noi suntem invitați, noi am primit invitația, am acceptat Cuvântul pentru acest timp și l-am crezut din toată inima și știm că Dumnezeu este credincios și va împlini tot ceea ce El a făgăduit și noi vom avea parte de aceasta. Pe cât de sigur cine este prezent acum în timp ce ultimul mesaj răsună și îl crede din inimă, pe atât de sigur va fi prezent atunci când Domnul nostru Se va întoarce ca să-i ia Acasă pe ai Săi.

Încă o dată accentul pe Ioan 16: *Atunci când va veni Duhul Adevărului va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata, că Dușmanul este judecat. Neprihănirea prin răscumpărare ne fost dăruită de Dumnezeu pe crucea Golgotei. Apoi: „Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care este aici, care-i socotește neprihăniți!” (Rom. 8:33). Primiți-o astăzi, luați-o astăzi prin credință! Câți pot crede că toți aceia care cred acum vor avea parte de răpire atunci când El va reveni? Amin. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze!*

Ne ridicăm și împreună Îi vom mulțumi Domnului. Acum ne ținem capetele plecate și ne cercetăm înaintea lui Dumnezeu dacă am acceptat totul în mod personal. Astăzi El nu i-a vorbit lui Avraam. Astăzi El ți-a vorbit ție și mie. Și așa cum am amintit, aceasta noi v-o spunem ca un Cuvânt din partea Domnului. Ultima făgăduință este un Cuvânt al Domnului, este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL în Cuvântul Său. Noi credem fiecare făgăduință, noi credem fiecare Cuvânt.

Acum un cuvânt adresat celor ce vor să ia o decizie pentru Domnul, un cuvânt și pentru aceia care doresc să fie botezați. Dragi frați și surori, primiți prin credință ceea ce s-a întâmplat pentru voi pe crucea Golgotei, rugați-L pe Domnul să vă ierte. El este bogat în îndurare, după Cuvântul Scripturii: „*El îți iartă toate fărădelegile tale*” și după cum este scris în Is. 1:18: „*De vor fi păcatele voastre roșii ca purpura se vor face albe ca zăpada*”. Prin Sângele Mielului, prin lucrarea de răscumpărare isprăvită a fost descoperită dragostea lui

Dumnezeu. Dragostea lui Dumnezeu a fost descoperită prin răscumpărare.

Fie ca acum în noi toți să fie descoperit că noi ne-am însușit dragostea pentru Adevăr, ne aparține ca o proprietate, ți-a fost dăruită, îți aparține ție, tu ai certificatul. Frați și surori, prin har, Domnul Dumnezeu a cimentat în noi dragostea Lui, care ne este o moștenire, o proprietate a noastră, o avem, un adevăr față de adevăr, un cadou din partea lui Dumnezeu. Și pentru că noi avem dragostea față de adevăr ca o moștenire care rămâne, noi respingem fiecare învățătură greșită, răstălmăcire, interpretare și suntem sfințiți în Cuvântul Adevărului și pregătiți pentru ziua revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Frați și surori, noi suntem adunați aici din întreaga Europă, din Finlanda, din România, din Guadalupe, din toate țările învecinate și de pretutindeni. Eu cred că această zi este o zi deosebită pe care Dumnezeu a făcut-o pentru noi ca noi să luăm fiecare decizia noastră. Așa cum a fost cu Avraam, tot așa este și cu noi: am auzit făgăduința și am crezut-o. Nu ne-am uitat la starea noastră, nu ne-am uitat la împrejurări, nu ne-am uitat la slăbiciunile și scăpările noastre, ci ne-am uitat la Cel Invizibil, la Dumnezeu care a dat făgăduința și a jurat că El o va și împlini. Noi o putem crede din inimă și să-I mulțumim Domnului pentru ea.

În timp ce ținem capetele plecate, doresc să întreb dacă aici sunt persoane care doresc să facă botezul; vă rog ridicați scurt mâna pentru ca după serviciul divin noi să facem botezul. Sunt aici persoane? Patru, cinci, șase. Botezul poate avea loc după aceea. În timp ce cântăm cântarea îi rugăm pe toți care doresc să fie botezați să vină în față. O, din Iran! Cinci persoane din Iran. Fiți binecuvântați în mod deosebit! Ne bucurăm că Domnul cheamă afară din toate popoarele, din toate limbile, națiunile și din toate semințiile și avem dreptul să avem o parte directă la aceasta. Dați-vă odată seama dacă acest ultim mesaj n-ar fi ajuns în toate aceste popoare cum ar fi putut ei să fie chemați afară, cum ar fi cunoscut ei ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp? Cu adevărat Îngerul Domnului i-a spus fratelui Branham: „Nu tu, ci mesajul care îți va fi încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Acest lucru s-a întâmplat deja și ultimii sunt chemați afară

și revenirea iubitelui nostru Domn este aproape. Noi vedem aceasta în mod deosebit în ceea ce se întâmplă cu Israelul și împrejurul lui.

Încă o dată observația: Domnul Dumnezeu a ales această țară pentru poporul Lui. Prin Isaia, Ieremia și Ezechiel El a spus că la sfârșitul zilelor îi va aduce din nou în țara lor. Chiar în prorocul Ioel a spus că El îi va judeca pe toți aceia care au împărțit țara Lui. Îi suntem mulțumitori și încă o dată mulțumitori Domnului. Nu doar anul 1917, ci împlinirea din 14 mai 1948 atunci când a fost proclamat statul Israel, împlinirea a ceea ce Domnul Dumnezeu a făgăduit în întregul Vechi Testament și se împlinește acum în fața ochilor noștri. Eu am fost în Ierusalim când țara vecină Israelului nu era numită Iordania cu capitala la Amman, ci era numită Transiordania. În anul 1964 am fos pentru prima dată în Ierusalim. Atunci orașul era împărțit cu sârmă ghimpată. Dacă ne uităm astăzi, vedem cum Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său. Și întocmai după împlinirea acestei prorocii biblice Domnul nostru a spus: „*Când voi veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea voastră se apropie*”. Eu am nădejdea că se găsește cineva care îi poate face de cunoscut domnului Abbas că înainte de anul 1968 n-a existat niciodată vreun stat Palestina. Ci după Războiul de Șase Zile, în anul 1968 de prima dată a fost luată decizia ca palestinienii să aibă statul și conducerea lor proprie în Ramallah. Așadar total nebiblic. Dumnezeu va veghea mai departe asupra Cuvântului Său și va duce totul la împlinire.

Un cuvânt pentru voi care doriți să fiți botezați. Eu sper că înțelegeți cu toții. Botezul aparține vieții credinciosului. Este scris în porunca mării trimiteri și încă mai este în vigoare: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*”. Doar credința nu este suficientă. Ascultarea aparține credinței. Cine crede cu adevărat acela ascultă și apoi se împlinește: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*”. Dumnezeului nostru Îi dăm toată cinstea. Încredeți-vă în Dumnezeu. Voi v-ați dedicat viața Domnului și unele lucruri din exteriorul vostru se vor schimba. Adevărații credincioși sunt diferiți în îmbrăcăminte, în comportament. În toate locurile unde ei sunt puși, credincioșii sunt diferiți de toți cei necredincioși. Surorile credincioase își lasă părul să crească, nu se mai

machiază, nu mai îmbracă pantaloni, ci îmbracă fustă. Credincioșii se încadrează în tot ceea ce învață și zice Cuvântul lui Dumnezeu, iar acest lucru îl putem da mai departe. Învățătura din Cuvânt ne-a fost lăsată pentru ca să dăm mai departe această învățătură. Noi să le spunem credincioșilor, aici în Scriptură vouă și nouă ne este spus cum trebuie să se comporte credincioșii. Nu vă temeți! Credeți, credeți și Domnul vă va binecuvânta.

Atotputernicule Dumnezeu, ne ridicăm vocile spre cer, ne ridicăm inimile și mâinile spre Tine. Dumnezeule, binecuvântează-i pe toți, pe scumpii noștri frați și scumpele noastre surori, în mod deosebit pe cei din Iran, binecuvântează întreaga regiune din Irak și toate țările islamice învecinate de acolo. Cheamă afară pe poporul Tău și binecuvântează din bogăția harului Tău. Binecuvântează Israelul, ajută-l și pe Abbas! Dumnezeule din ceruri, dăruiește har. Tu veghezi asupra Cuvântului Tău și împlinești tot ceea ce ai făgăduit.

Iubite Domn, toți împreună Îți mulțumim pentru acest sfârșit de săptămână, din toată inima și din tot sufletul. Tu personal ne-ai vorbit nouă tuturor. Astăzi nu i-ai vorbit lui Avraam și nici lui Moise. Astăzi ne-ai vorbit nouă, iar noi am auzit glasul Tău, nu ne-am împietrit inimile, astăzi ne-am deschis inimile, am crezut din inimă și Îți mulțumim pentru descoperirea Cuvântului Tău și pentru toți frații și toate surorile de pe întregul pământ care au urmărit vestirea directă, ne-au văzut și auzit. Fiți binecuvântați în toate popoarele, limbile și națiunile până la marginile pământului, așa cum a făgăduit-o Dumnezeu lui Avraam și așa cum este scris în Gal. 3, toate popoarele sunt binecuvântate cu binecuvântarea lui Dumnezeului atotputernic. Binecuvântează pe toate continentele și dăruiește-ne har. Desăvârșește-Ți lucrarea în timpul nostru și vino din nou. Lăudat și cinstit să fie minunatul și sfântul Tău Nume Isus. Aleluia! Amin.

Cuvântul lui Dumnezeu este totul pentru noi. Toți vin de pretutindeni aici ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta a spus-o Domnul cu adevărat. Poate sunt zece metri de aici unde Domnul a spus: „Robul Meu, du-te pe parcela vecină și dedică-Mi-o Mie. Zidește pe ea pentru că vor veni mulți din multe țări care au nevoie de cazare”. În ultimul sfârșit de săptămână din octombrie am avut aici frați și surori

de 19 naționalități diferite. Astăzi nici nu știu din câte popoare sunt adunați aici. Cea mai sărăcăcioasă cazare, direct la casa lui Dumnezeu, este mai bună decât un hotel de cinci stele. Le mulțumim tuturor care sunt mulțumitori pentru această cazare foarte modestă, care sunt mulțumitori și nu cârtesc, ci sunt mulțumitori că ei pot fi aici în apropierea casei Domnului, se pot caza și pot servi și masa aici.

Frați și surori, noi trăim în zilele bibliei, și am nădejdea că Cuvântul lui Dumnezeu v-a devenit mai prețios ca niciodată înainte. Dumnezeu ne-a vorbit atât de personal și cine a primit și crezut Cuvântul nimic nu-l poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru. Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot Adevărul și noi toți, personal, o putem trăi. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Dumnezeu să binecuvânteze pe întregul pământ, întreaga Europă și pe toate continentele. Voi sunteți rodul suferințelor Lui, rodul a ceea ce s-a întâmplat pe Golgota; voi ați auzit Cuvântul lui Dumnezeu, l-ați primit și acceptat și împreună suntem pregătiți pentru revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin.